

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Labinlima

Ang Ikapitong Selyo at ang Pag-aalis ng Selyo sa Katotohanang Propetiko

Jeff Pippenger

2023-11-13

At nang buksan niya ang ikapitong tatak, nagkaroon ng katahimikan sa langit na may kalahating oras. At nakita ko ang pitong anghel na nagsisitayo sa harapan ng Diyos; at sa kanila'y ibinigay ang pitong trumpeta. At dumating ang isa pang anghel at tumayo sa dambana, na may isang gintong insensaryo; at siya'y binigyan ng maraming kamangyan, upang ihandog niya iyon na kasama ng mga panalangin ng lahat ng mga banal sa ibabaw ng gintong dambana na nasa harapan ng luklukan. At ang usok ng kamangyan, na kasama ng mga panalangin ng mga banal, ay umakyat sa harapan ng Diyos mula sa kamay ng anghel. At kinuha ng anghel ang insensaryo, at pinuno iyon ng apoy mula sa dambana, at inihagis iyon sa lupa: at nagkaroon ng mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol. Apocalipsis 8:1-5.

Ating tinatalakay ang pagbubuhos ng banal na apoy mula sa makalangit na santuwaryo, sa kapanahunan kung kailan ipapanaog ng Estados Unidos ang di-banal na apoy mula sa unang langit. Ang pahayag tungkol sa kung ano ang winika ng pitong kulog sa Apocalipsis kabanata sampu ay dapat selyuhan hanggang bago mismong magsara ang probasyon. Ang probasyon ay inilarawan din bilang nasa bingit ng pagsasara kapag binuksan ang ikapitong tatak.

At sinabi niya sa akin, Huwag mong tatakan ang mga salita ng propesiya ng aklat na ito; sapagkat malapit na ang panahon. Ang di-matuwid, magpatuloy na maging di-matuwid; at ang marumi, magpatuloy na maging marumi; at ang matuwid, magpatuloy na maging matuwid; at ang banal, magpatuloy na maging banal. Apocalipsis 22:10, 11.

Nagaganap ang pagbubukas ng ikapitong tatak samantalang ang pitong anghel ay naghahanda upang humudyat.

At ang pitong anghel na may pitong trumpeta ay naghanda upang hipan ang kanilang mga trumpeta. Apocalipsis 8:6.

Kapag nagsara ang panahon ng probasyon, “walang sinumang” ay “makapasok sa templo,” sapagkat natapos na ang pamamagitan ni Cristo para sa mga kasalanan ng mga tao. Nagsara na ang panahon ng probasyon, at ang pitong anghel ay inatasang ibuhos ang mga mangkok ng poot ng Diyos.

At ang templo ay napuno ng usok mula sa kaluwalhatian ng Diyos at mula sa kaniyang kapangyarihan; at walang sinumang makapasok sa templo hanggang sa maganap ang pitong salot ng pitong anghel. At nakarinig ako ng isang malakas na tinig mula sa templo na nagsasabi sa pitong anghel, Humayo kayo, at ibuhos ninyo ang mga mangkok ng poot ng Diyos sa lupa. Pahayag 15:8, 16:1.

Walang palatandaan na ang pitong anghel na humihip sa pitong trumpeta sa mga kabanata siyam hanggang labing-isa ng Aklat ng Apocalipsis ay naiiba sa pitong anghel na nagbubuhos ng pitong huling salot. Sa kabaligtaran, ang mga propetikong katangian ng mga paghatol na kinakatawan ng pitong trumpeta ay tumutugma sa pook at sa mga epekto ng pitong biyal ng poot ng Diyos sa kabanata labing-anim. Bilang higit na tuwirang ugnayan, ang mga paghatol ng trumpeta ay tahasang tinatawag na mga salot.

At ang nalabi sa mga tao na hindi napatay ng mga salot na ito, gayunman ay hindi nagsisi sa mga gawa ng kanilang mga kamay, upang huwag silang sumamba sa mga demonyo, at sa mga diyus-diyusan na yari sa ginto, at pilak, at tanso, at bato, at kahoy; na hindi nakakakita, ni nakaririnig, ni nakalalakad. Pahayag 9:20.

Ang pagbubukas ng ikapitong tatak ay sinadyang itakda sa konteksto ng nalalapit na pagsasara ng panahon ng probasyon. Ang ikapitong tatak ay kumakatawan sa ikalawang saksi hinggil sa ipinahayag ng pitong kulog, na ipinagbawal kay Juan at maging kay Pablo na isulat.

At siya'y sumigaw nang malakas, na gaya ng pag-ungal ng isang leon; at nang siya'y sumigaw, ang pitong kulog ay nagpahayag ng kanilang mga tinig. At nang maipahayag na ng pitong kulog ang kanilang mga tinig, ako'y magsusulat na sana; at narinig ko ang isang tinig mula sa langit na nagsasabi sa akin, Selyuhan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog, at huwag mo yaon isulat. Apocalipsis 10:3, 4.

Ang “ipinahayag” ng pitong kulog ay tinatakan, at sa Kabanata dalawampu't dalawa, ang propesiyang tinatakan sa Aklat ng Pahayag ay nakatakang alisin ang tatak, at, gaya ng sa ikapitong tatak, ito'y aalisin ng tatak bago magsara ang panahon ng probasyon.

Tinutukoy ni Sister White na ang pagtatatak sa mga “winika” ng pitong kulog ay kumakatawan sa gayunding kilos ng Leon mula sa lipi ni Juda, gaya noong inutusan Niya si Daniel na tatakan ang kaniyang aklat hanggang sa panahon ng kawakasan. Ang mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis ay iisang aklat, at sa Apocalipsis si Jesus ay inilarawan bilang ang Leon mula sa lipi ni Juda, nang buksan Niya ang aklat na tinatakan ng pitong tatak; kaya ang Leon mula sa lipi ni Juda rin ang nag-utos kay Daniel na tatakan ang kaniyang aklat hanggang sa panahon ng kawakasan. Ang Leon mula sa lipi ni Juda ang Siyang nagtatatak at nag-aalis ng tatak sa Kaniyang Salita, sapagkat Siya ang Salita.

Pagkatapos na ang pitong kulog na ito ay nagsalita, dumating kay Juan ang tagubilin, gaya ng dumating kay Daniel, hinggil sa munting aklat: “Tatakan mo ang mga bagay na sinalita ng pitong kulog.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, 971.

Ang panloob na ebidensiya sa mga aklat ni Daniel at Apocalipsis ay ipinapakita na ang pagbubukas ng ikapitong tatak ay ikalawang saksi sa pag-aalis ng tatak sa ipinahayag ng pitong kulog. Kapwa ang pag-aalis ng tatak sa aklat ni Daniel at ang pag-aalis ng tatak sa aklat na tinatakan ng pitong tatak ay ipinapakita na ang mga katotohanang nahahayag kapag ang isang propetikong mensahe ay inaalisan ng tatak ay likas na progresibo. Ito ang dahilan kung bakit tinutukoy ito ng aklat ni Daniel bilang paglago ng kaalaman, at inilalarawan naman ito ng aklat ng Apocalipsis bilang pag-aalis ng isang tatak pagkatapos ng isa pa.

Ito ay isang liwanag na lumiliwanag nang higit at higit hanggang sa sakdal na araw.

Nguni't ang landas ng mga matuwid ay gaya ng maningning na liwanag, na lumiliwanag nang higit at higit hanggang sa ganap na araw. Kawikaan 4:18.

Kapag ang “katotohanan” ay naaalisan ng tatak, ito’y sumusulong.

Kung kinakailangan para sa sinaunang bayan ng Diyos na madalas alalahanin ang Kanyang mga pakikitungo sa kanila sa awa at sa hatol, sa payo at sa saway, gayon ding kahalaga na ating bulay-bulayin ang mga katotohanang inihatid sa atin sa Kanyang Salita—mga katotohanang, kung pakikinggan, ay aakay sa atin sa pagpapakumbaba at pagpapasakop, at sa pagsunod sa Diyos. Nararapat tayong pakabalanin sa pamamagitan ng katotohanan. Ang Salita ng Diyos ay naglalahad ng mga natatanging katotohanan para sa bawat kapanahunan. Ang mga pakikitungo ng Diyos sa Kanyang bayan noong nakaraan ay nararapat nating pagtuunan ng mabuting pansin. Dapat nating matutuhan ang mga aral na inilaan ng mga ito upang ituro sa atin. Ngunit hindi tayo dapat masiyahan na lamang doon. Pinangungunahan ng Diyos ang Kanyang bayan hakbang-hakbang. Ang katotohanan ay progresibo. Ang taos-pusong naghahanap ay patuloy na tatanggap ng liwanag mula sa langit. Ang katanungang “Ano ang katotohanan?” ay dapat laging maging paksa ng ating pagsisiyasat. Signs of the Times, Mayo 26, 1881.

Noong katapusan ng Hulyo 2023, ang Pahayag ni Jesucristo ay nagsimulang maalisan ng mga tatak.

Gaya ng sa ikapitong tatak at gayundin sa mga pagbigkas ng pitong kulog, ang Pahayag ni Jesu-Cristo ay inaalisan ng tatak mismong bago magsara ang panahon ng probasyon. Ito ay nagbibigay ng ikatlong saksi sa gayunding mensaheng kinakatawan ng pag-aalis ng ikapitong tatak at ng pitong kulog. Ang tatlong paglalarawang iyon sa aklat ng Pahayag ay tatlong saksi na nagsasama-sama upang buuin ang mensahe ng Pahayag ni Jesu-Cristo. Ang pag-aalis ng tatak sa tatlong saksing ito ay progresibo. Progresibo rin ang mga epekto nito.

Ang pagsunod sa kautusan ng Diyos ay pagpapabanal. Marami ang may mga maling kaisipan hinggil sa gawaing ito sa kaluluwa, ngunit nanalangin si Jesus na ang Kanyang mga alagad ay mapabanal sa pamamagitan ng katotohanan, at idinagdag Niya, "Ang Iyong salita ay katotohanan" (Juan 17:17). Ang pagpapabanal ay hindi biglaan kundi isang unti-unting gawain, yamang ang pagsunod ay tuluy-tuloy. Hangga't ipinipilit ni Satanas ang kanyang mga tukso sa atin, ang pakikibaka para sa pagsupil sa sarili ay kailangang ipaglaban nang paulit-ulit; ngunit sa pamamagitan ng pagsunod, ang katotohanan ay magpapabanal sa kaluluwa. Ang mga tapat sa katotohanan ay, sa pamamagitan ng mga merito ni Cristo, mapagtagumpayan ang lahat ng kahinaan ng pagkatao na naging sanhi upang sila'y mahubog ng bawat nagbabagong kalagayan ng buhay. Faith and Works, 85.

Ang unti-unting pag-unlad ng pagkaunawa sa Pahayag ni Jesucristo ay nagsimulang mailathala sa katapusan ng Hulyo 2023. Ang proseso ng pagkaunawa sa mga katotohanang nagsimulang mailathala noong panahong iyon ay nagsimula di naglaon pagkaraan ng ika-18 ng Hulyo 2020.

Ang katotohanang natukoy sa mensahe ng pagbubukas ng ikapitong tatak ay tumatalakay sa palatandaan ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng kilusang Milerita ay isang progresibong pag-unlad ng katotohanan, at ang katunayang iyon ay maipakikita sa pamamagitan ng isang pangkasaysayang pagsusuri ng gawain ni Samuel Snow. Inilalarawan ni Jesus ang kilusan ng ikatlong anghel sa pamamagitan ng kilusan ng unang anghel, sapagkat lagi Niyang inilalarawan ang wakas sa pamamagitan ng pasimula.

Ang mga katotohanang nagsasama-sama upang bumuo ng mensaheng Sigaw sa Hatinggabi ay ang pagkaunawa kung sino ang Diyos, at kung paano inihahayag sa Kaniyang Salita ang Kaniyang likas. Kabilang sa mga katotohanang iyon ang isang lubhang detalyadong paglalarawan ng makasaysayang prosesong tutuparin ng mga sa wakas ay maghahayag ng mensaheng Sigaw sa Hatinggabi. Ang nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ang siyang tumutukoy sa prosesong makasaysayang iyon. Ang ikapitong tatak ay bahagi ng detalyadong prosesong makasaysayan na iyon, ngunit ang pahayag nito ay nakatuon sa panahong nagsisimula kapag ang mensaheng Sigaw sa Hatinggabi ay naging ganap, at sa gayo'y nagtatakda kung kailan natutupad ang pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Nagsisimula ang sunud-sunod na pag-aalis ng ikapitong tatak kapag ang mensaheng Sigaw sa Hatinggabi ay ganap nang nabuo, gaya ng inilarawan ng Exeter camp meeting noong tag-araw ng 1844. Ang mga artikulong ito ang inyong personal na paanyaya na pumaroon sa Exeter camp meeting.

Kapag nabuksan ang ikapitong tatak, ang apoy mula sa dambana ay inihagis sa lupa, at nagkaroon ng "mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol." Ang "tinig" ay sumasagisag sa isang trumpeta.

Humiyaw ka nang malakas, huwag kang magpigil, itaas mo ang iyong tinig na gaya ng pakakak, at ipahayag mo sa aking bayan ang kanilang pagsalangsang, at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan. Isaias 58:1.

Ang tinig ng pakakak ay nagpapakilala ng isang mensaheng nagbababala ng nalalapit na paghatol. Kapag iniuutos ni Isaias sa bayan ng Diyos na itaas ang kanilang tinig tulad ng pakakak, sila ay dapat na "humiyaw" nang malakas. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay inaalisan ng selyo bago sumapit ang oras ng lindol na kaugnay ng batas ng Linggo. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na inaalisan ng selyo bago pa man ang nalalapit na batas ng Linggo, ang siyang lumalaki at sumisidhi hanggang maging malakas na sigaw. Kapag sinabi ni Isaias, "Humiyaw ka nang malakas," tinutukoy niya ang isang pagsasanib kasama ng malakas na sigaw ng ikatlong anghel, na siyang ikalawang tinig na umaanib sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang malakas na mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay isang babala hinggil sa ikapitong pakakak, na siyang ikatlong "sa aba." Dapat maunawaan ng bayan ng Diyos na kapag ang mensaheng iyon ng pakakak ay hinipan, sila ay nasa mga huling sandali na ng kanilang panahon ng pagsubok. Kaya't ang utos ni Isaias ay isang babala na maghanda para sa pagsasara ng panahon ng pagsubok, isang babala na ang hatol ng pakakak ng ikatlong "sa aba" ng Islam ay malapit nang tumama sa Estados Unidos dahil sa pagtatakwil sa Sabat ng Diyos. Sa batas ng Linggo, ang Sigaw sa Hatinggabi, na siyang una sa dalawang "tinig" sa Apocalipsis kabanata labing-walo, ay lumalago hanggang maging malakas na sigaw. Samantalang ang iba pang mga anak ng Diyos na nasa Babilonia pa ay

tinatawag na lumabas.

"Ang katotohanan para sa panahong ito, ang mensahe ng ikatlong anghel, ay dapat ipahayag na may malakas na tinig, na ang ibig sabihin ay may lalong lumalakas na kapangyarihan, habang tayo'y lumalapit sa dakilang pangwakas na pagsubok." *The 1888 Materials*, 710.

Ang "tumitinding kapangyarihan" ng "malakas na sigaw" ng ikatlong anghel ay inilarawan bilang isang tipo sa Sinai nang ipahayag mismo ni Jehova ang Sampung Utos. Ang pakakak sa kasaysayang iyon ay palakas nang palakas habang umuuga ang bundok at nababalot ng usok. Gayon kalaki ang takot, na maging si Moises ay lubhang nanginig. At itinaas ng bayan ang kanilang "mga tinig" sa takot, na humihiling na ang "tinig" ng Diyos ay tumigil na sa pag-alingawngaw.

At ang tunog ng trumpeta, at ang tinig ng mga salita; na ang tinig na yaon, nang marinig nila, ay ipinamanhik nilang huwag nang muling salitain sa kanila ang salita: (Sapagkat hindi nila matitiis ang ipinag-utos, At kung maging isang hayop man ay humipo sa bundok, babatuhin ito, o tutuhugin ng sibat: At gayon kakilakilabot ang tanawin, anupa't sinabi ni Moises, Ako'y lubhang natatakot at nangangatog:). Hebreo 12:19-21.

Ang "tinig" na "kanilang" "narinig" ay kumakatawan sa "tinig" ng mensaheng babala ng ikatlong anghel. Sa kakilakilabot na dalamhati, tumugon sila sa pamamagitan ng sarili nilang "mga tinig." Ang mga tinig sa Batas sa Linggo ay kinakatawan din ng mga hangal na dalaga na humihingi ng langis, at sinasabi naman ng mga tinig ng matatalinong dalaga sa kanila na humayo at bumili para sa kanilang sarili. Sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan, ang "mga tinig" ng mga kumikilala na sila ay napapahamak—gaya ng mga hangal na dalagang Adbentista sa Batas sa Linggo—ay sumisigaw na mahulog sa kanila ang mga bato at mga bundok. Ang Batas sa Linggo ay may tipo sa pagbibigay ng kautusan sa Bundok Sinai.

At sa mga kagila-gilalas na pagpapakita ng banal na kapangyarihan sa gayong mapitaganing pagkakataon,—ang mga mahiwagang tunog ng trompeta na lalong lumalakas at lalong nakapangingilabot, ang mga dagundong ng kulog na umuugong mula sa bawat panig ng bundok, ang kislap ng kidlat na nagliliwanag sa mabagsik at mapitaganing kataasan, at sa tuktok ng Sinai, sa gitna ng ulap, unos, at makapal na kadiliman, ang kaluwalhatian ng Diyos na gaya ng apoy na lumalamon,—sa mga tandang ito ng presensiya ni Jehova, ang mga puso ng Israel ay nanghina sa takot, at ang buong kapulungan ay “nakatayo sa malayo.” Maging si Moises ay nagsabi, “Lubha akong natatakot at nanginginig.” Pagkatapos, sa ibabaw ng nagsasalpukang mga elemento ay narinig ang tinig ni Jehova, na nagsasalita ng sampung alituntunin ng kaniyang kautusan.

Nang ipahayag ng dakilang salamin ng Diyos sa bayan ng Israel ang kanilang tunay na kalagayan, ang kanilang mga kaluluwa ay nalipos ng sindak. Ang kakila-kilabot na kapangyarihan ng mga pananalita ng Diyos ay tila higit sa kayang tiisin ng kanilang nanginginig na mga katawan. Namamanhik sila kay Moises, 'Magsalita ka sa amin, at aming didinggin; ngunit huwag nawang ang Diyos ang magsalita sa amin, baka kami mamatay.' Nang iniharap sa kanila ang dakilang tuntunin ng katuwiran ng Diyos, noon nila, sa paraang kailanma'y hindi pa, napagtanto ang kasuklam-suklam na kalikasan ng kasalanan, at ang sarili

nilang pagkakasala, sa paningin ng isang dalisay at banal na Diyos. Signs of the Times, Marso 3, 1881.

Kapag ang apoy mula sa dambana ay inihagis sa lupa, mayroong "mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol." Ang "kulog at kidlat" ay mga sagisag ng mga hatol ng Diyos. Sa panahon ng batas ng Linggo, ang Estados Unidos ay lubusang mapupuno ang "saro ng kasamaan" nito, at "ang pambansang apostasya ay susundan ng pambansang pagkawasak." Ang "saro ng kasamaan" ay ganap na napupuno sa ikaapat na salinlahi, sapagkat ang dalawang sungay ng halimaw mula sa lupa ay dumaraan sa apat na salinlahi ng papatinding paghihimagsik. Minamarkahan ng batas ng Linggo ang puntong kung saan ang mga hatol ng Diyos, na kinakatawan ng "kulog at kidlat," ay ipinapataw, at ang mga ito ay ipinapataw hanggang sa ikaapat na salinlahi.

Tungkol sa mga Amorreo ay sinabi ng Panginoon: "Sa ikaapat na salinlahi ay paririto silang muli; sapagkat hindi pa ganap ang kasamaan ng mga Amorreo." Bagaman ang bansang ito ay kapansin-pansin dahil sa idolatriya at katiwalian, hindi pa nito napupuno ang saro ng kaniyang kasamaan, at hindi pa magbibigay ang Diyos ng utos para sa lubos na paglipol nito. Ang bayan ay makakakita ng kapangyarihan ng Diyos na mahahayag sa isang kapansin-pansing paraan, upang sila'y maiwang walang maidadahilan. Ang mahabaging Manlalalang ay handang pagtiisan ang kanilang kasamaan hanggang sa ikaapat na salinlahi. Pagkatapos, kung walang makitang pagbabago tungo sa ikabubuti, ang Kaniyang mga hatol ay babagsak sa kanila.

"Sa di-nagkakamaling katumpakan, ang Walang Hanggan ay patuloy na may talaan ukol sa lahat ng mga bansa. Habang ang Kanyang awa ay iniaalok sa pamamagitan ng mga panawagan sa pagsisisi, ang talaang ito ay mananatiling bukas; ngunit kapag ang mga bilang ay umabot sa isang takdang sukat na itinakda ng Diyos, magsisimula ang paglalapat ng Kanyang poot. Isinasara ang talaan. Ang banal na pagtitimpi ay nagwawakas. Wala nang pagsusumamo ng habag alang-alang sa kanila." Testimonies, tomo 5, 208.

Kinikilala ni Sister White ang mga hatol na magsisimula sa pagdating ng batas sa Linggo bilang "mga mapanirang hatol ng Diyos." Itinuturo niya na huli na ang lahat para sa mga hangal na Adventistang Laodiceano, na nagkaroon ng pagkakataong maghanda para sa krisis sa hatinggabi, ngunit tumanggi silang gawin iyon. Ang panahong iyon ng mga mapanirang hatol para sa mga hangal na dalaga ay "isang panahon ng kahabagan" para sa mga hindi pa nakaririnig ng katotohanan.

"O, nawa'y makilala ng mga tao ang panahon ng pagdalaw sa kanila! Marami ang hindi pa nakarinig ng katotohanang sumusubok para sa panahong ito. Sa marami, ang Espiritu ng Diyos ay nakikipagpunyagi. Ang panahon ng mga paghatol na mapangwasak ng Diyos ay panahon ng awa para sa mga hindi nagkaroon ng pagkakataong matutuhan kung ano ang katotohanan. Mahabaging titingnan sila ng Panginoon. Naantig ang Kanyang pusong maawain; nakaunat pa ang Kanyang kamay upang magligtas, samantalang ang pinto ay nakasara sa mga ayaw pumasok." Testimonies, tomo 9, 97.

Kapag binuksan ang ikapitong tatak, mayroong "mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol." Ang "oras" nang unang natupad ang "lindol" ng Apocalipsis labing-isa ay ang Rebolusyong Pranses, at ang ganap na katuparan ng "oras" na iyon ay ang "pagyanig" ng halimaw

na mula sa "lupa," sa nalalapit na batas sa Linggo. Sa "oras" na iyon, lubusang nabubuksan ang ikapitong tatak. Ang krus ay huwaran ng batas sa Linggo, at nagkaroon ng isang dakilang lindol sa krus.

Si Jesus, nang siya'y muling sumigaw nang malakas, ay ibinigay ang kaniyang espiritu. At narito, ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba; at lumindol ang lupa, at nangabiyak ang mga bato. Mateo 25:51.

Sa krus, ang isang makasatanas na kaharian ay ibinagsak, gaya ng mangyayari sa Batas sa Linggo.

"Hindi isinuko ni Cristo ang Kaniyang buhay hangga't hindi Niya natatapos ang gawaing Kaniyang pinarito upang gawin; at sa Kaniyang huling hininga ay ipinahayag Niya, 'Naganap na.' Juan 19:30. Napanalunan na ang labanan. Ang Kaniyang kanang kamay at banal na bisig ang nagdulot sa Kaniya ng tagumpay. Bilang Mananakop, itinanim Niya ang Kaniyang watawat sa mga walang hanggang kaitaasan. Hindi ba't may kagalakan sa hanay ng mga anghel? Ang buong langit ay nagdiwang sa tagumpay ng Tagapagligtas. Natalo si Satanas, at nalaman niyang ang kaniyang kaharian ay nawala na." *The Desire of Ages*, 758.

Ang lindol ng krus ay isang pagsasagisag ng "katotohanan," na siyang Alpha at Omega. Ang "katotohanan" ang pasimula, ang gitna, at ang wakas; ito ang salitang Hebreo na nabuo sa pamamagitan ng pagsasama ng una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo. Nagkaroon ng lindol nang mamatay si Cristo at nagkaroon muli ng isa pang lindol sa Kanyang pagkabuhay na mag-uli. Sa krus nagkaroon ng unang lindol, pagkatapos ay ang libingan, at pagkatapos ay ang lindol sa Kanyang pagkabuhay na mag-uli. Sa kapwa lindol ay nabuksan ang mga libingan.

Nang si Jesus, samantalang nakapako sa krus, ay sumigaw, 'Naganap na,' nagkabitak ang mga bato, nayanig ang lupa, at nabuksan ang ilan sa mga libingan. Nang Siya'y bumangon bilang Mananagumpay laban sa kamatayan at sa libingan, habang ang lupa ay nayayanig at ang kaluwalhatian ng langit ay sumisinag sa banal na pook, marami sa mga matuwid na nangamatay, na tumalima sa Kaniyang tawag, ay nagsilabas bilang mga saksi na Siya'y muling nabuhay. Yaong mga pinagpalang banal, na muling nabuhay, ay nagsilabas na niluwalhati. Sila ay mga hinirang at mga banal ng bawat kapanahunan, mula sa paglalang hanggang maging sa mga araw ni Cristo. Kaya, samantalang pinagsisikapan ng mga pinunong Judio na ikubli ang katunayan ng pagkabuhay na mag-uli ni Cristo, pinili ng Diyos na ibangon ang isang pangkat mula sa kanilang mga libingan upang magpatotoo na si Jesus ay muling nabuhay, at upang ipahayag ang Kaniyang kaluwalhatian. *Early Writings*, 184.

Noong unang lindol, nabuksan ang mga libingan; at sa huling lindol, nabuksan ang libingan ni Cristo. Sa Apocalipsis 11, ang dalawang saksi ay lumabas mula sa kanilang mga libingan sa gayunding oras ng lindol. Ang lindol ay ang Batas ng Linggo, na ang tipo nito ay ang krus. Kaya't magkakaroon ng dalawang pagkabuhay na mag-uli sa oras ng Batas ng Linggo. Ang una ay kumakatawan sa pagsilang ng isandaan at apatnapu't apat na libo na nagaganap bago magsakit sa panganganak ang babae; ang ikalawa'y nagaganap sa panahon ng kanyang pagdaramdam sa panganganak. Ang babae sa Apocalipsis 12 ay unang nagsilang sa sanggol na lalaki na maghahari sa mga bansa sa pamamagitan ng pamalo na bakal, na walang anumang pagdaramdam sa panganganak. Pagkatapos, sa Batas ng Linggo, nagsisimula ang kanyang pagdaramdam sa

pangananak at isinisilang niya ang ikalawang anak. Una, isinisilang niya si Elias, at sa huli ay si Moises. Ang Batas ng Linggo ang oras ng pagkabuhay na mag-uli ng kambal sa Apocalipsis 7.

Kapag ganap na nabuksan ang ikapitong tatak sa pagsapit ng batas ng Linggo, magkakaroon ng katahimikan sa langit sa loob ng kalahating oras.

Ngunit nakibahagi ang Diyos sa pagdurusa ng Kanyang Anak. Namasdan ng mga anghel ang matinding pagdurusa ng Tagapagligtas. Nakita nila ang kanilang Panginoon na napalilibutan ng mga lehiyon ng mga satanikong puwersa, ang Kanyang kalikasan na pinapasan ang bigat ng isang nakapangingilabot at mahiwagang pagkatakot. Naghari ang katahimikan sa langit. Walang alpa ang tinugtog. Kung nasilayan sana ng mga mortal ang pagkamangha ng hukbo ng mga anghel, na sa tahimik na dalamhati ay pinagmamasdan nila ang Ama na inihihwalay ang Kanyang mga sinag ng liwanag, pag-ibig, at kaluwalhatian mula sa Kanyang minamahal na Anak, mas mauunawaan sana nila kung gaano kasuklam-suklam sa Kanyang paningin ang kasalanan. *The Desire of Ages*, 693.

Ang unang kalahati ng oras ng lindol ay kumakatawan sa unang pagsilang o pagkabuhay na mag-uli ng dalawang saksi. Sa kalahating oras na iyon, tinatakan ang dalawang saksi. Dapat silang matatakan bago sumapit ang batas ng Linggo, sapagkat sila ang watawat na tumatawag sa isa pang anak mula sa libingan sa natitirang kalahating oras. Ang ikalawang anak ay maaaring mabuhay lamang sa pamamagitan ng pagkakita sa mga lalaki at babae na may tatak ng Diyos sa gitna ng mga kapighatian ng krisis ng batas ng Linggo.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang pagsumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring balaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita na ang mga sumasampalataya sa katotohanan ay pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, na kumikilos ayon sa mataas at banal na mga simulain, na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang hangganang naghihiwalay sa mga nag-iingat ng mga utos ng Diyos at sa mga yumuyurak sa mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa. Ang pagpapabanal ng Espiritu ang siyang nagpapakilala sa kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng huwad na araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ang pangilin ng Linggo. Ang mga yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito; sila'y nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na nag-akalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. *Bible Training School*, Disyembre 1, 1903.

Ang mga panganay ng babae ay ang isang daan at apatnapu't apat na libo na kinikilala bilang mga unang bunga sa Aklat ng Apocalipsis. Sila ang kumakatawan sa tandang dapat makilala ng ibang kawan sa krisis at tunggalian ng pakikibaka ukol sa batas ng Linggo. Ang tandang iyon ay ang Sabat, na pinaninindigan ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa panahong labag sa batas ang gawin iyon. Tinatawag ni Sister White ang kanilang watawat na "ang bandilang nabahiran ng dugo ng Prinsipe Emmanuel."

"Sa pangitain ay nakita ko ang dalawang hukbo na nasa kakilakilabot na labanan. Ang isang hukbo ay pinangungunahan ng mga bandilang nagtataglay ng sagisag ng sanlibutan; ang kabila nama'y pinangungunahan ng bandilang nabahiran ng dugo ni Prinsipe Emmanuel.

Sunud-sunod na estandarte ang naiwang nakakaladkad sa alikabok, sapagkat pangkat pagkatapos ng pangkat mula sa hukbo ng Panginoon ay sumanib sa kaaway, at lipi pagkatapos ng lipi mula sa hanay ng kaaway ay nakipagkaisa sa bayang tumutupad sa mga utos ng Diyos. Isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng langit ay iniabot ang estandarte ni Emmanuel sa maraming kamay, samantalang isang makapangyarihang heneral ay sumigaw nang malakas: 'Pumasok sa hanay. Ang mga tapat sa mga utos ng Diyos at sa patotoo ni Cristo, ngayo'y magsitayo sa kanilang mga puwesto. Lumabas kayo mula sa kanila, at magsihiwalay kayo, at huwag ninyong hipuin ang marumi, at kayo'y Aking tatanggapin, at Ako'y magiging Ama sa inyo, at kayo'y magiging Aking mga anak na lalaki at babae. Ang lahat ng may kalooban, pumaroon upang tumulong sa Panginoon, upang tumulong sa Panginoon laban sa makapangyarihan.'" Testimonies, volume 8, 41.

Ang watawat na nabahiran ng dugo ang siyang dapat makita ng ibang kawan ng Diyos sa panahon ng krisis ng batas ng Linggo. Ang watawat ay isang sumisikat na liwanag na taglay ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang watawat na iyon ay kulay pula, sapagkat ito ay isang watawat na nabahiran ng dugo. Ang watawat na iyon ay isinagisag sa labanan sa Jerico, nang tanggapin at pangalagaan ni Rahab ang mga tiktik, at pagkatapos ay kinilala ang kaniyang pagpapasakop sa hukbo ni Josue sa pamamagitan ng paglalawit ng isang iskarlatang sinulid mula sa kaniyang bintana. Si Rahab ay kumakatawan sa mga ikalawang ipinanganak na anak ng Diyos sa krisis ng batas ng Linggo, na nakakakita at tumatanggap sa tandang iskarlata, at nagpapasakop sa hukbo ni Josue. Ang iskarlatang sinulid na ginamit ni Rahab ay tanda para sa hukbo ni Josue na huwag lipulin ang sambahayan ni Rahab.

Kinakatawan ni Rahab ang mga nananatili pa sa Babilonia sa krisis ng Batas ng Linggo, at kinakatawan naman ng hukbo ni Josue ang mga panganay ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang iskarlatang sinulid ay ang sagisag ng Sabat ng Diyos. Ang iskarlatang sinulid ay ang utos ng mga tiktik na ibinigay kay Rahab na dapat niyang sundin kung ibig niyang makamtan ang pag-iingat ng Diyos.

Narito, pagpasok namin sa lupain, itatali mo ang taling iskarlatang ito sa bintanang doon mo kami ibinaba; at isusama mo sa iyong tahanan ang iyong ama, at ang iyong ina, at ang iyong mga kapatid, at ang buong sambahayan ng iyong ama. Josue 2:8.

Ang tanda na nararapat na makita ng mga nasa Babilonia pa ay kinakatawan ng sinulid na iskarlata, na siyang Sabat, ngunit ang sinulid na ito rin ang nagtutukoy sa kaibhan sa pagitan ng dalawang magkakambal. Ang panganay na kambal ay ang isandaang apatnapu't apat na libo, sapagkat taglay nila sa kanilang mga kamay ang bandilang nabahiran ng dugo ni Prinsipe Emmanuel.

At itataas niya ang isang bandila para sa mga bansa, at titipunin ang mga napalayas na mula sa Israel, at pagsasama-samahin ang mga nangalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. Mawawala rin ang panibugho ni Efraim, at ang mga kaaway ni Juda ay malilipol; hindi maiinggit si Efraim kay Juda, at hindi pipighatin ni Juda si Efraim. Ngunit sasalakay sila sa mga balikat ng mga Filisteo sa dakong kanluran; magkakasama nilang sasamsaman ang mga taga-silangan; ilalapat nila ang kanilang kamay sa Edom at Moab; at ang mga anak ni Ammon ay magpapasakop sa kanila. Isaias 11:12-14.

Ang panganay sa kambal ay may tandang iskarlata, yaong iskarlatang sinulid na nagpapakilala sa panganay. Ang panganay sa kambal ay si Zarah, at ang ikalawa ay si Pharez.

At nangyari, nang dumating ang panahon ng kaniyang panganganak, na, narito, may kambal sa kaniyang sinapupunan. At nangyari, nang siya'y nanganganak, na iniunat ng isa sa kanila ang kaniyang kamay; at kinuha ng komadrona at itinali sa kaniyang kamay ang isang sinulid na iskarlata, na sinasabi, "Ito ang naunang lumabas." At nangyari, nang bawiin niya ang kaniyang kamay, na, narito, lumabas ang kaniyang kapatid; at sinabi niya, "Paanong nakabiyak ka? Ang pagbiyak na ito ay mapasaiyo." Kaya't ang kaniyang pangalan ay tinawag na Pharez. At pagkatapos ay lumabas ang kaniyang kapatid, na may sinulid na iskarlata sa kaniyang kamay; at tinawag ang kaniyang pangalan na Zarah. Genesis 38:27-30.

Ang Zarah ay nangangahulugang sumisikat na liwanag, at ang Pharez ay nangangahulugang humulagpos. Kapag nakita ng kambal na si Pharez ang sumisikat na liwanag ng tanda ng iskarlatang sinulid sa kamay ng kanyang kapatid na kambal na si Zarah, siya'y "humulagpos," o lumalabas mula sa Babilonia. Ang pagkilala ni Zarah sa sumisikat na liwanag ng iskarlatang sinulid ay tumutukoy sa pagpapasakop ng huling isinilang na kambal sa unang isinilang na kambal.

At sila'y magmumula sa silangan at sa kanluran, at sa hilaga at sa timog, at uupo sa kaharian ng Diyos. At, narito, may mga huli na magiging una, at may mga una na magiging huli. Lucas 13:29, 30.

Ang nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ay nagtutukoy ng tatlong palatandaan sa landas. Ang una at ang huli sa mga palatandaan ay mga kabiguan. Ang panahon sa pagitan ng unang kabiguan at ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay ang panahon ng pag-antala. Mula sa Sigaw sa Hatinggabi, na siyang ikalawang palatandaan, ang sumunod na panahon ay ang panahon ng pagtatatak. Nagtatapos ang panahon ng pagtatatak sa huling kabiguan.

Ang lingid na kasaysayan ng pitong kulog ay tinutukoy ang tatlong panandang-daan. Ang una at ang huling panandang-daan ay ang pagbubukas ng mga libingan sa panahon ng isang lindol. Ang panahong nasa pagitan ng pagbubukas ng unang libingan at ng mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi ay ang panahon ng pag-antala. Mula sa Hiyaw sa Hatinggabi, na siyang ikalawang panandang-daan, ang panahon ay panahon ng pagtatatak. Ang panahong ito ng pagtatatak ay nagtatapos sa pagbubukas ng huling libingan.

Ang dalawang saksi na ito hinggil sa tatlong hakbang sa nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ay pinatotohanan din ng kamatayan at pagkabuhay na mag-uli ni Cristo. Ang unang pagbubukas ng libingan ay isinagisag sa pamamagitan ng bautismo ni Cristo tungo sa libingan ng tubig; ang huling libingan ay ang krus. Sa pagitan ng bautismo ni Cristo at ng krus, ipinahayag ni Cristo ang Kanyang mensahe, na naging tipo ng Sigaw sa Hatinggabi. Tinupad Niya ang pagpapahayag na iyon sa loob ng labindalawang daan at animnapung araw. Pagkatapos ng krus, sa katauhan ng Kanyang mga alagad, ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay muling ipinahayag sa loob ng labindalawang daan at animnapung araw hanggang sa kamatayan ni Stephen.

Ang dalawang saksi sa Apocalipsis labing-isa ay pinagkalooban ng kapangyarihan upang ipahayag ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa loob ng isang libo at dalawang daan at animnapung araw.

Pagkatapos, sila ay pinaslang at inilagak sa mga lansangan sa loob ng isang libo at dalawang daan at animnapung araw, hanggang sa sila'y binuhay na muli at pinagkalooban ng kapangyarihan.

Patuloy nating sisiyasatin ang mga katotohanang ito sa susunod na artikulo.

Malibang may tunay na pagbabalik-loob ng kaluluwa sa Diyos; malibang ang hiningang nagbibigay-buhay ng Diyos ang bumubuhay sa kaluluwa tungo sa buhay espirituwal; malibang ang mga umaangkin sa katotohanan ay pinakikilos ng simulain na nagmula sa langit, hindi sila isinilang sa hindi nasisirang binhi na nabubuhay at nananatili magpakailanman. Malibang sila'y umasa sa katuwiran ni Cristo bilang kanilang tanging kasiguruhan; malibang tularan nila ang Kanyang pagkatao at magpagal sa Kanyang diwa, sila'y hubad, hindi nila suot ang balabal ng Kanyang katuwiran. Madalas na ipinagpapalagay na buhay ang mga patay; sapagkat yaong mga nagsisikap na isagawa ang tinatawag nilang kaligtasan ayon sa sarili nilang mga kaisipan ay hindi gumagawa sa kanila ang Diyos upang magnais at gumawa ayon sa Kanyang mabuting kalooban.

"Ang uring ito ay angkop na kinakatawan ng libis ng mga tuyong buto na nakita ni Ezekiel sa pangitain." Review and Herald, Enero 17, 1893.